

správné, ale zbytečně překládá spisovatel együttes ülés Zusammen-Sitzung místo obvyklého gemeinsame Sitzung (str. 68). Není nijak radno napodobovati Veöreöse, který együttes překládá do něm. mitsammener, -e, -es. Důležitý jest překladatelův výklad obratu együttes erővel leendő védelme (v § 2. vyrovnání) naproti közös védelem (str. 74 a násl.). K výkladu slova birodalom (říše) uvedli bychom podobný výraz slovanský, država, jehož užívají v tomto smyslu někteří Slované. Výrazu maďarskému egyezkedés odpovídá české vyjednávání a ujednání. Nesouhlasíme s tím, že by maďarskému Ő Felsége többi országai és tartományai odpovídalo německé die übrigen Länder und Provinzen seiner Majestät. Mělo by tu státi spíše die übrigen Königreiche und Länder . . . Jeť nesporný rozdíl mezi oběma termíny maďarskými, kdežto mezi německými ho není. Ország neznamená ovšem království, ale nazývají se tak zpravidla jen větší země, hlavně takové, jež byly někdy samostatnými královstvími, jako na př. Csehország, Horvátország, Dalmátország, kdežto menší země označovány tak nejsou (srov. maď. Ausztria, Korontán, Krajna, Morva, Tyrol atd.). V § 55 nesprávně je přeloženo maď. az iránt po něm. in Absicht darauf místo deswegen, diesbezüglich.

K práci své použil autor bohaté literatury maďarské i jinojazyčné (také české). Úkol, jež si vytkl, provedl svědomitě a se zdarem.

Karel Kadlec.

Die österreichische Umgangssprachenerhebung im Lichte der Wahrheit, Dokumente zur Information des Auslandes. Vydala Národní Rada Česká v Praze 1911. Brožurka obsahuje 5 článků od Dr. D. Krejčího, Antonína Hubky, Josefa Kalála, Dr. A. Boháče a Dr. Fr. Weyra, publikovaných v časopisu „Čechische Revue“. Samostatným vydáním těchto pojednání, které vesměs obírají se nešvarem, který děje se nyní již po dobu 30 let v Rakousku u příležitosti periodických sčítání lidu, má býti docíleno informace vědecké ciziny o ubohém stavu rakouské statistiky národnostní. Poukazuje se jednak na vědeckou bezcennost terminu „obcovací řeči“, doznanou i vynikajícími německými theoretiky (na př. Rauchberg, Herkner, Bernatzik), jednak líčí se neuvěřitelný způsob, jakým byla při posledním sčítání lidu v lednu 1911 obcovací řeč obyvatelstva zjišťována, a konečně podávají se pozitivní reformní návrhy. Litovati jest, že nebylo již možno pojati do brožurky té také článek *Bráfűv* „Noch ein Wort zur Erhebung der Umgangssprache“ uveřejněný ve 4. sešitě časopisu Čechische Revue.

Weyr.

Laun, Rudolf von: Das freie Ermessen und seine Grenzen, Fr. Deuticke, Lipsko a Vídeň, 1910; 298 str.

Spisovatel, který jest nyní mimořádným profesorem správního práva na universitě Vídeňské, uvedl se do literatury spisem „Das Recht zum Gewerbebetrieb“ (1908) a jest jedním z nejslibnějších talentů mladé školy veřejnoprávní v Rakousku. Nehcdlám se zde zevrubně obírat obsahem nové práce Launovy, která oproti prvé značí pokrok jak ve směru obsahovém, tak formálním a k níž se snad příležitostně v jiné souvislosti vrátím.